

ØSTBY: Når man kommer kørende fra Skuldelev mod Sønderby passerer man uventet igennem Østby, og her vil de forbigående næppe undgå at se de imponerende figurer, der står i det høje græs på en forhøjning til højre for vejen.

Men det er faktisk kun overfladen af en meget imponerende kollektion. Folkebladet bragte i sidste udgave et billede af skulpturerne, som er en af seværdighederne på Horns Herred.

Skulpturerne er meget unikke, og deres lige kan næppe ses noget andet sted i landet. Faktisk ser de meget lidt danske ud. Når man ser dem stå der i græsset, føler man sig hensat til en jungle i Sydamerika.

De er lavet af den lokale kunstner Edwin Westergren, som har boet i Østby i 31 år. Men som sagt er de kun en del af hans meget store produktion. Han bor selv omme bag ved figurerne i et lille hus, som er omgivet af flere skulpturer og masser af naturlig bevoksning, der gør stedet meget stemningsfyldt.

Han kom til Østby med sin familie for 31 år siden og flyttede ind i et gammelt og faldefærdigt sommerhus, som siden blev sat i stand. Stedet omkring huset begyndte også at ændre karakter. Edwin Westergren havde en ide i hovedet om et stort relief.

Ved siden af huset stod et skur. Westergren og hans søn gik i gang med at forhøje skuret, og på skurets ene siden kom det kolossalt store relief til at få sit hjemsted.

Westergrens ældste søn hjalp ham med at lave de stentrappes, som fører fra huset op til atelieret og til døren i skuret. Op til de store skulpturer fører også en stentrappe, som her og der er overgroet af græs.

Men kunstneren laver som sagt meget andet end figurer.

– Jeg har behov for at skifte stil en gang imellem, siger han og viser vej op til atelieret, som er et aflangt lokale på husets førstesal.

Lokalet er fyldt med olie-malerier, akvareller, grafik, buste og meget andet.

Westergren laver både non-figurative og symboliske billeder, men også billeder af konkrete områder i nærheden, som f. eks. det gamle teglværk i Østby.

– Jeg sælger flest bille-

Edwin Westergren har boet i Østby i 31 år til august.

der, fortæller Westergren, der har udstillet mange forskellige steder.

Priserne varierer efter, hvor krævende billedet har været at lave. De eksemplarer Folkebladets udsendte så, kostede omkring 4000 kr.

– Når jeg udstiller, står der en udstillingspris på billedet, men jeg er villig til at forhandle prisen. F. eks. hvis en institution henvender sig. Når mine billeder kommer ud på f. eks. et gymnasium, kommer de ud til mange mennesker og gavner både dem og mig.

Et billede begynder med, at ideen undfanges i hovedet.

– Ideen bliver stærkere, og til sidst kan jeg ikke lade være med at gå i gang. Jeg laver først en skitse og går så ellers til lærredet med penslen.

– Før i tiden gjorde jeg meget ud af at få udstillet en masse steder. Nu udstiller jeg kun, når jeg bliver bedt om det. Da jeg er pensioneret, lever jeg ikke længere udelukkende af kunst.

Edwin Westergren har tegnet og malet lige siden, han var dreng. Senere underviste han på aftenskole om emnet og arbejdede også en overgang på en keramikfabrik i Humlebæk. På det tidspunkt boede han i

Ålsgårde.

På aftenskole har han bl.a. undervist i Kr. Hyllinge og Skibby, så der er nok nogle, som husker ham der.

De karakteristiske figurer, der pryder husets omgivelser, har deres egen historie.

– Det gamle mejeri blev nedlagt, og i stedet kom et svinebørsteri, der lugtede sådan, at det skræmte alle mennesker væk. Folk holdt helt op med at komme, så vi stod med håret ned af nakken. Vi kunne heller ikke sælge grunden af helt samme årsag. Jeg startede på at lave skulpturerne for at gøre folk opmærksomme på stedet.

– I forvejen havde jeg et par forstudier og ideer. Da det første stykke arbejde (topstykket) var færdigt i efteråret 1970, begyndte pressen at skrive om det. Og så begyndte folk at komme igen. De overvandt lugten, og der kom gang i den igen.

Børsteriet forsvandt også nogle år efter.

Kunstværket hedder »Skæbnetrods« og symboliserer viljen til at kæmpe videre, viljen til at holde ud og viljen til at samarbejde. Dette skildres i de forskellige figurers bevægelser og udtryk.

Keramik x

Olie-maleri

Et broget liv

»Skæbnetrods«

boet i Østby i 31 år til august.

rgren,
ge for-

efter,
et har
mpla-
endte
000 kr.
r, står
på bil-
g til at
s hvis
ender
kom-
masi-
man-
er bā-

med,
hove-

rkere,
e lade
g. Jeg
går så
pens-

de jeg
let en
stiller
bedt
sione-
ngere

har
siden,
ve un-
skole
de og
kera-
k. På
han i

Keramikk x

Olie-maleri

Skansen.

Annelise og Edwin Westergren.

Østbyvej 12. - 4050 Skibby.

tlf: 02 - 320376.

Et broget liv med kunst

»Skæbnetrods«

Ålsgårde.

På aftenskole har han bl.a. undervist i Kr. Hyllinge og Skibby, så der er nok nogle, som husker ham der.

De karakteristiske figurer, der pryder husets omgivelser, har deres egen historie.

– Det gamle mejeri blev nedlagt, og i stedet kom et svinebørsteri, der lugtede sådan, at det skræmte alle mennesker væk. Folk holdt helt op med at komme, så vi stod med håret ned af nakken. Vi kunne heller ikke sælge grunden af helt samme årsag. Jeg startede på at lave skulpturerne for at gøre folk opmærksomme på stedet.

– I forvejen havde jeg et par forstudier og ideer. Da det første stykke arbejde (topstykket) var færdigt i efteråret 1970, begyndte pressen at skrive om det. Og så begyndte folk at komme igen. De overvandt lugten, og der kom gang i den igen.

Børsteriet forsvandt også nogle år efter.

Kunstværket hedder »Skæbnetrods« og symboliserer viljen til at kæmpe videre, viljen til at holde ud og viljen til at samarbejde. Dette skildres i de forskellige figurers bevægelser og udtryk.

der Edwin Westergren havde en ide i hovedet om et stort relief.

Ved siden af huset stod et skur. Westergren og hans søn gik i gang med at forhøje skuret, og på skurets ene side kom det kolossalt store relief til at få sit hjemsted.

Westergrens ældste søn hjalp ham med at lave de stentrappes, som fører fra huset op til atelieret og til døren i skuret. Op til de store skulpturer fører også en stentrappe, som her og der er overgroet af græs.

Men kunstneren laver som sagt meget andet end figurer.

– Jeg har behov for at skifte stil en gang imellem, siger han og viser vej op til atelieret, som er et aflangt lokale på husets førstesal.

Lokalet er fyldt med oliemalerier, akvareller, grafik, bustier og meget andet.

Westergren laver både non-figurative og symboliske billeder, men også billeder af konkrete områder i nærheden, som f. eks. det gamle teglværk i Østby.

– Jeg sælger flest bille-

der kostede omkring 4000 kr. Når jeg udstiller, står der en udstillingspris på billedet, men jeg er villig til at forhandle prisen. F. eks. hvis en institution henvender sig. Når mine billeder kommer ud på f. eks. et gymnasium, kommer de ud til mange mennesker og gavner både dem og mig.

Et billede begynder med, at ideen undfanges i hovedet.

– Ideen bliver stærkere, og til sidst kan jeg ikke lade være med at gå i gang. Jeg laver først en skitse og går så ellers til lærredet med penslen.

– Før i tiden gjorde jeg meget ud af at få udstillet en masse steder. Nu udstiller jeg kun, når jeg bliver bedt om det. Da jeg er pensioneret, lever jeg ikke længere udelukkende af kunst.

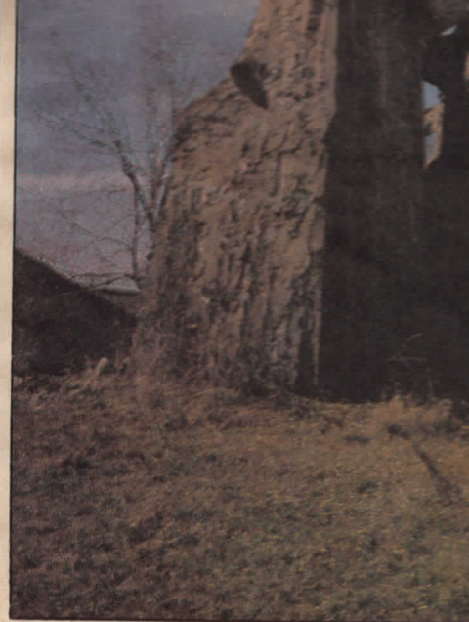
Edwin Westergren har tegnet og malet lige siden, han var dreng. Senere underviste han på aftenskole om emnet og arbejdede også en overgang på en keramikfabrik i Humlebæk. På det tidspunkt boede han i

velser, har deres egen historie. – Det gamle mejeri blev nedlagt, og i stedet kom et svinebørsteri, der lugtede sådan, at det skræmte alle mennesker væk. Folk holdt helt op med at komme, så vi stod med håret ned af nakken. Vi kunne heller ikke sælge grunden af helt samme årsag. Jeg startede på at lave skulpturerne for at gøre folk opmærksomme på stedet.

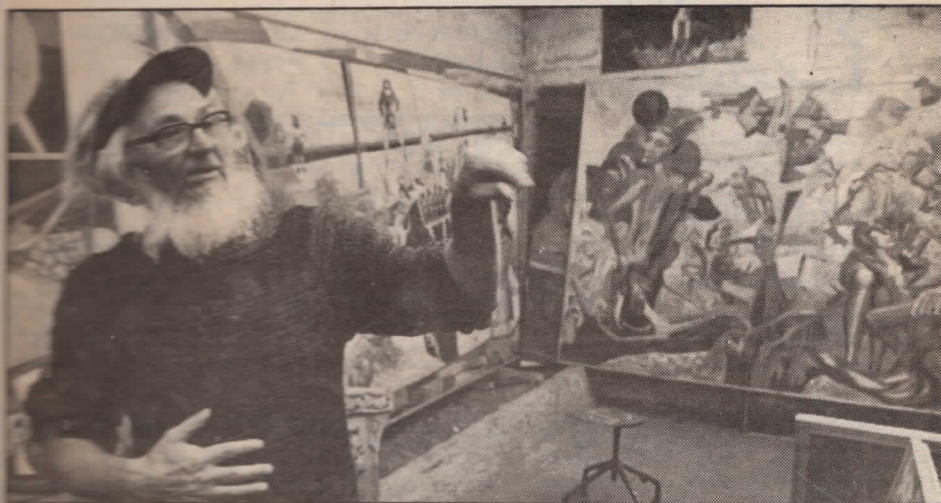
– I forvejen havde jeg et par forstudier og ideer. Da det første stykke arbejde (topstykket) var færdigt i efteråret 1970, begyndte pressen at skrive om det. Og så begyndte folk at komme igen. De overvandt lugten, og der kom gang i den igen.

Børsteriet forsvandt også nogle år efter.

Kunstværket hedder »Skæbnetrods« og symboliserer viljen til at kæmpe videre, viljen til at holde ud og viljen til at samarbejde. Dette skildres i de forskellige figurers bevægelser og udtryk.

»Skæbnetrods«

På husets førstesal har Edwin Westergren sit atelier.

Nu
cen
bla
ved
kra

SKIBB
I an
delsen
neren
skulpt
byvej
Danma
overral
erhverv
sen, i l
demask
bopæl.

is på bil-
lig til at
eks hvis
nvender
der kom-
gymasi-
til man-
vner bā-
der med,
i hove-
tærkere,
kke lade
ang. Jeg
og går så
ed pens-
orde jeg
stillet en
udstiller
ver bedt
ensione-
længere
st.
en har
e siden,
nere un-
tensko-
dede og-
en kera-
bæk. På
de han i

– Det gamle mejeri blev nedlagt, og i stedet kom et svinebørsteri, der lugtede sådan, at det skræmte alle mennesker væk. Folk holdt helt op med at komme, så vi stod med håret ned af nakken. Vi kunne heller ikke sælge grunden af helt samme årsag. Jeg startede på at lave skulpturerne for at gøre folk opmærksomme på stedet.

– I forvejen havde jeg et par forstudier og ideer. Da det første stykke arbejde (topstykket) var færdigt i efteråret 1970, begyndte pressen at skrive om det. Og så begyndte folk at komme igen. De overvandt lugten, og der kom gang i den igen.

Børsteriet forsvandt også nogle år efter.

Kunstværket hedder »Skæbnetrods« og symboliserer viljen til at kæmpe videre, viljen til at holde ud og viljen til at samarbejde. Dette skildres i de forskellige figurers bevægelser og udtryk.

»Skæbnetrods«

Nu kan cementen blandes ved maskinkraft!

fremover udvides, uden at fru Westergren skal stå og blande cementen med hænderne, som man kunne se i TV-udsendelsen!

Overrækkelsen skete ikke kun på grund af Skibbys dårlige samvittighed, fordi man glemte E. Westergren, da man i 1983 skulle indberette hvilke kunstnere, der boede i kommunen, men også som anerkendelse af en virkelig god fjernsynsudsendelse, der er med til at gøre Hornsherred kendt i hele Danmark.

Ægteparret Westergren får på billedet overrakt cementblandemaskinen af Søren P. Sørensen (tv). Maskinen er sponseret af HC Handelscenter og pengeinstitutterne i Skibby.

SKIBBY:

I anledning af TV-udsendelsen i torsdags om kunstneren E. Westergrens store skulptur »Livsvilje« på Østbyvej ved Skuldelev - det er Danmarks største skulptur - overrakte Skibbys Turist- og erhvervschef, Søren P. Sørensen, i lørdags en cementblandemaskine på kunstnerens bopæl. Så kan skulpturen

